

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

**KỶ NIỆM 70 NĂM THÀNH LẬP
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM
(1948 - 2018)**

113

TRÂN TRỌNG CẢM ƠN

Các Niên Trưởng, Các Sĩ Quan Quân Sự Vụ và Văn Hoá Vụ, cựu SVSQ, quý phu nhân, các anh chị Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, các Chiến Hữu, Thân Hữu, các Mạnh Thường Quân, đã đóng góp bài vở, tài chánh, và công sức để thực hiện

TẬP SAN ĐA HIỆU 113

Phát Hành Tháng 5 Năm 2018.

QUAN NIỆM VÀ QUY ĐỊNH CỦA ĐA HIỆU

* * *

A. QUAN NIỆM:

Đa Hiệu là cơ quan ngôn luận của Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan TVBQGVN, là gạch nối giữa các cựu SVSQ, giữa các Hội Võ Bị địa phương, giữa thế hệ đi trước cha anh và những thế hệ kế thừa, đại diện là các Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, trên toàn thế giới. Đa Hiệu cũng là nơi để mọi người cùng chiến tuyến chia sẻ quan điểm, lập trường chống cộng đến các chiến hữu, thân hữu, các độc giả cùng chung lý tưởng.

B. QUY ĐỊNH:

Để thực hiện được mục tiêu kể trên, chúng tôi mong mỗi sẽ nhận được bài vở theo nhiều thể loại, như các bút ký, chiến trường xưa, nhất là liên quan đến Võ Bị. Khi chọn đăng, chúng tôi sẽ theo một số quy định cụ thể, như sau:

1. Không nhận những bài viết có nội dung tuyên truyền, cổ vũ cho chế độ và chủ thuyết cộng sản, đặc biệt là cộng sản VN

2. Không nhận các bài viết có nội dung đả kích hay bôi nhọ cá nhân trong hay ngoài tập thể Võ Bị, trừ lý do rất đặc biệt. Những bài này cần chính xác và có tài liệu dẫn chứng.

3. Xin ghi rõ bút hiệu, tên thật, địa chỉ email, số phone,... để toà soạn khi cần có thể liên lạc.

4. Khi gửi các sáng tác cho toà soạn, có thể đính kèm qua email, qua bu rư điện, hoặc qua CD. Có thể dùng các nhu liệu tiếng Việt như: VNI, VPS, hay các nhu liệu dùng Unicode. Có thể đánh máy không dấu, hoặc viết tay.

5. Ban Biên Tập xin được phép cắt bỏ hay sửa chữa các bài viết, miễn không làm thay đổi nội dung.

6. Ban Biên Tập sẽ quyết định chọn đăng hay không những bài đã đăng ở báo khác, hay trên trang web.

**TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TVBQGVN ĐA HIỆU
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CSVSQ TVBQGVN**

TỔNG HỘI TRƯỞNG, KIÊM CHỦ NHIỆM:

CSVSQ TSU A CẦU, K29

Email: jamesctsu@gmail.com

*** * ***

CHỦ BÚT:

CSVSQ ĐỖ MẠNH TRƯỜNG, K23

TRƯỞNG BAN TRỊ SỰ, KIÊM THỦ QUỸ:

CSVSQ TRẦN TRÍ QUỐC, K27

tran27147@yahoo.com

*** * ***

PHÁT HÀNH:

**Hội CSVSQ TVBQGVN Nam California, Hoa Kỳ.
Hội Trưởng: CSVSQ NGUYỄN PHƯỚC ÁI ĐỈNH, K26**

*** * ***

ĐỊA CHỈ TÒA SOẠN:

DA HIEU MAGAZINE

P.O. Box 8628

Fountain Valley, CA 92728

E-mail Tòa Soạn Đa Hiệu: dahieu2016@gmail.com

*** * ***

WEBSITE CỦA TỔNG HỘI CSVSQ TVBQGVN

<http://tvbqgvn.org>

Group của Võ Bị Việt Nam:

vobivietnam@yahoogroups.com

Mục Lục

STT	Đề Tựa	Tác Giả	Trang
1	Phần đầu		1
2	Thư Tổng Hội	Tsu A Cầu	7
3	Thư Mời Họp Tiền Đại Hội	Phạm Văn Thuận	11
4	Phượng Hoàng	Trần Châu Giang	12
5	<i>Thơ</i> 61 Năm Hội Ngộ	Dạ Thảo	21
6	Bằng Lăng	Tường Thúy	23
7	Cuộc Di Tàn Cuối Cùng	Nguyễn Văn Dục	37
8	Khóa 16 - Ấp Chiến Lược		51
9	<i>Thơ</i> Cho Nhau	Kim Cao	54
10	Võ Bị Hành Phúc	Chirstina Cao	56
11	Phỏng Vấn Tổng Thống Thiệu	Đặng Kim Thu	63
12	Chiếc Áo Trần	Minh Nguyệt	74
13	Những Người Bỏ “Cuộc...”	Trần Kim Bảng	81
14	Tiểu Đoàn 3 Nhảy Dù	Tổ Quyên	91
15	Sư Đoàn 1 Bộ Binh	Trần Văn Trữ	113
16	<i>Thơ</i> Những Đóa Hoa...	Nguyễn Minh Thanh	123
17	Một Thời Để Quên	Song Vũ	126
18	Tiến Về Quảng Trị	Giang Văn Nhân	151
19	Bóng Thời Gian	Lê Văn Điền	163
20	Hình Ảnh Hội Ngộ của các Khóa 14, 17, và 18		169
21	Tình Võ Bị	Diễm Nga	177
22	<i>Thơ</i> Thành Phố Hoa Đào	Đặng Đức Ý	179
23	Tương Lai Nào cho VN	Nguyễn Quốc Đống	180
24	Giờ Thứ 25	Nguyễn Văn Nam	189
25	Nói Với TTNDH	Trần Cẩm Tường	196
26	<i>Thơ</i> Tiếng Đòi Xưa	Lê Anh	199
27	Người Nhạc Trưởng	Phạm Văn Hòa	200
28	Xé Lá Thư Tình...	Tô Văn Cấp	204
29	<i>Thơ</i> Lời Góa Phụ	Khuyết Danh	218

29	Những Ngày Tháng Đó	Vi Vân	219
30	Thơ Sông Hàn	Nguyễn Đông Giang	233
31	Hành Trình West Point	Phạm Minh Tâm	235
32	Tr. Tướng Nguyễn Văn Toàn	Lê Quốc Toàn	241
33	Vĩnh Biệt Trần Văn Loan	Phạm Văn Tiền	260
34	Thơ Khóc Bạn ...Loan	Hoàng Thạch	267
35	Ngày Về	Vương Mộng Long	269
36	Tiểu Đoàn Một Bốn	Võ Công Tiên	278
37	TQLC tại Quảng Trị...	Lê Quang Liên	287
38	Hợp Tan	Ấu Tím	302
39	Đọc “Dấu Bình Lửa”	Võ Ý	307
40	Đọc “Thuyền Trôi Xứ Người”	Phạm Kim Khôi	315
41	Học Bổng TTNDH		316
42	Báo Cáo Tài Chánh	Trần Trí Quốc	319
43	Trả Lời Thư Tín	Đỗ Mạnh Trường	331
44	Chia Buồn		335

ĐA HIỆU SỐ 113

Phát Hành Tháng 5- 2018

Kỷ Niệm 70 Năm Thành Lập TVBQGVN (1948-2018)

Đa Hiệu phát hành định kỳ, mỗi năm 3 số, vào cuối các tháng 1, 5, 9. Đa Hiệu số 113 đã phát hành vào tháng 5, 2018.

Rất mong quý cộng tác viên đóng góp bài vở cho Đa Hiệu số 114 trước ngày 1 tháng 8 năm 2018.

Ngày này 43 năm về trước, 30 tháng 4 năm 1975, tai ương đã giáng xuống toàn thể đất nước VNCH: cha mất con, vợ mất chồng, nhà nhà tang thương, xã hội điêu tàn vì con hồng thủy Cộng Sản Bắc Việt. Đất nước đột nhiên trở thành nhà tù lớn, giam giữ hàng trăm ngàn dân quân cán chính VNCH, khiến hàng trăm ngàn người chết hoặc mất tích trên biển Đông, trong rừng sâu vì đi tìm tự do, tha hương trên khắp thế giới.

Ngày này hôm nay, 30 tháng 4 năm 2018, Cộng Đồng Việt Nam trên toàn thế giới đã là những cộng đồng chính trị vững mạnh, kể cả vật chất và tinh thần. Họ vẫn giữ được văn hóa và tình yêu quê hương đất nước VN và vẫn luôn tranh đấu cho một VN độc lập, không lệ thuộc Tàu, thoát khỏi chế độ Cộng Sản độc tài được núp dưới chiêu bài “xã hội chủ nghĩa”. Giờ đây, cùng đồng bào trong nước, họ đòi hỏi cho kỳ được quyền sống căn bản cho người VN và một chế độ không còn Cộng Sản cầm quyền.

LÁ THƯ TỔNG HỘI

Huntington Beach, ngày 15 tháng 4 năm 2018

- Thưa các NT cùng toàn thể CSVSQ, quý vị sĩ quan Văn Hoá Vụ và Quân Sự Vụ, quý phu nhân.

- Các anh chị thuộc Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu,

- Quý chiến hữu, độc giả, và thân hữu,

1. **Tháng Tư về, lại nhớ Tháng Tư Đen 1975.** Thấm thoát 43 năm đã trôi qua, đối với nhiều người, vết thương cũ vẫn chưa lành, càng ngày càng thêm nhức nhối.

Tháng Tư Đen! Mọi người Việt Nam gọi đây là ngày Quốc Hận, là ngày 30 tháng Tư, ngày Cộng Sản nhuộm đỏ Việt Nam. Hậu quả là thành phố Sài Gòn bị mất tên; hơn 100,000 quân cán chính VNCH bị giam cầm trong các trại tập trung “cải tạo”; hơn một triệu người bỏ trốn chế độ Cộng Sản, liêu minh bỏ nước ra đi tìm tự do.

Thất bại trong tháng Tư năm 1975 không phải do sự lúng túng của chính quyền miền Nam và càng không phải do sự yếu kém trên chiến trường của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Chúng ta đã từng đẩy lùi những cuộc tấn công của Cộng Sản miền Bắc hồi Tết Mậu Thân 1968, Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, và đã có nhiều chiến thắng nhưng ít được biết tới trong giai đoạn 1973-1975.

Lý do gốc rễ của sự thất bại của miền Nam là việc cắt giảm trợ giúp của Quốc Hội Hoa Kỳ trong năm 1974. Thêm vào đó là sự kiện dân thường di tản với số lượng lớn đã ảnh hưởng đến khả năng chiến đấu và là một trở ngại rất lớn đến kế hoạch tái phối trí của QLVNCH. Hành động khủng bố của Bắc Việt giết hại những người không cầm súng trong hai biển cỏ “Thảm Sát Mậu Thân” và “Đại Lộ Kinh Hoàng” khiến

người dân hoảng sợ và họ đã tràn ra các ngã đường rút theo các đơn vị của QLVNCH.

Tháng Tư Đen, tháng Tư buồn, ngày Quốc hận. Chúng ta còn nhớ hay đã quên?

2. Kỷ Niệm 70 Năm Thành Lập TVBQGVN (1948-2018)

Một lần nữa, Đại Hội XXI của Tổng Hội TVBQGVN lại được tổ chức tại Nam California, Hoa Kỳ từ ngày 22 đến 24 tháng 6 năm 2018.

Về tham dự đại hội lần này, chúng ta sẽ có dịp cùng nhau “Kỷ Niệm 70 Năm Thành Lập TVBQGVN”, qua bao nhiêu thăng trầm cho dù trong hoàn cảnh trái ngang.

Trong hơn ¼ thế kỷ, TVBQGVN đã đào tạo được khoảng 6,000 sĩ quan hiện dịch với 29 Khóa tốt nghiệp TVBQGVN vẫn luôn hiện diện trong tâm tưởng mỗi người. Trước 1975, những sĩ quan tốt nghiệp từ đây, đã là rường cột của chế độ VNCH và quân đội, là niềm tin của dân chúng miền Nam, là mũi nhọn luôn phá tan mộng xâm lăng của CSBV một thời gian dài, mà sự đóng góp xương máu của họ luôn được đồng bào Việt Nam vẫn còn đang nhắc tới.

Sau Tháng Tư Đen, trong lao tù cũng như tại hải ngoại, các CSVSQ vẫn tiếp tục nêu cao danh dự và ý chí bất khuất trước nghịch cảnh. Qua những năm chịu đựng khổ cực và cố gắng, gia đình họ đã làm lại cuộc đời và tiếp tục tìm đến nhau để sinh hoạt trong một xã hội nhỏ riêng biệt trong cộng đồng ty nạn Cộng Sản, đó là Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN.

Năm nay đánh dấu 70 năm thành lập TVBQGVN, chúng ta hãy cùng hướng lòng về Trường Mẹ, cùng ôn lại những kỷ niệm đẹp, hào hùng và thương yêu của quá khứ để nhắc nhở nhau về những bất đồng hay dị biệt cần phải vượt qua trong hiện tại.

3. Vấn đề của Tổng Hội

Sau Đại Hội XX, Tập Thể Võ Bị đã bị phân hoá nghiêm

trọng, như bị những phong ba, bão táp. Nguyên nhân chính phát sinh từ những tranh luận liên quan đến việc thực hiện quyền sách “Trường Võ Bị Quốc Gia VN - Theo Dòng Lịch Sử”.

Bị lôi kéo vào những tranh luận không dứt, BCH/TH đã và đang cố gắng lèo lái con tàu Võ Bị qua cơn giông bão. Còn một thời gian nữa, chúng tôi sẽ hoàn tất trách nhiệm điều hành sinh hoạt Tổng Hội, và nhất là tổ chức Đại Hội XXI cuối nhiệm kỳ đúng với Nội Quy, trước khi mãn nhiệm. BCH/TH 2016-2018, được ĐHĐ XX bầu ra, để điều hành sinh hoạt của TH trong nhiệm kỳ và đang thi hành triệt để Nội Quy của TH và quyết định của ĐHĐ XX là tổ chức ĐH XXI trước khi mãn nhiệm kỳ.

Theo thông lệ, tiến trình thảo luận của Đại Hội sẽ được thực hiện, như sau:

- BCH nhiệm kỳ 2016-2018, sau khi báo cáo công tác của BCH trong hai năm vừa, sẽ tuyên bố chấm dứt nhiệm kỳ, không còn giữ vai trò nào trong việc quyết định.

- Từ đây, việc điều hành hội thảo sẽ do một Đại Hội Đồng, do các đại biểu bầu lên. Trong đại hội, mọi CSVSQ nêu lên những ý kiến khác nhau, để cùng nhau thảo luận và quyết định.

- Cuối cùng, chúng ta sẽ bầu ra một Tổng Hội Trưởng và một Chủ Tịch Hội Đồng Tư Vấn & Giám Sát cho nhiệm kỳ 2018-2020, để thi hành những quyết định mà chúng ta vừa biểu quyết. Một BCH/TH mới sẽ được thành lập và tiếp tục điều khiển con tàu Võ Bị trong công cuộc đấu tranh cho một Việt Nam Tự Do, Dân Chủ, và Nhân Quyền.

Tổng Hội được xem như là cái nhà của Tập Thể Võ Bị. Không một cựu SVSQ nào lại không muốn có một Tổng Hội duy nhất, thống nhất từ trên xuống dưới như đã có được từ mấy chục năm nay.

Với tiến trình tổ chức đại hội như thế, mọi CSVSQ đều

bình đẳng, có cơ hội nêu lên những ý kiến khác nhau, và được quyết định công bằng và hợp lý. Với nhiệt tâm và tinh thần xây dựng, chắc chắn chúng ta sẽ vẫn duy trì được một tổng hội duy nhất, xứng đáng đại diện cho mọi CSVSQ VB trên toàn thế giới.

Đạt được ý định trên hay không tùy thuộc vào sự tham dự của mọi SVSQ. Rất mong quý vị NT, các CSVSQ, các anh chị Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, và quý phu nhân tham dự đông đủ trong đại hội lần này.

Xin cảm ơn quý vị.

TM. Ban Chấp Hành Tổng Hội,
Tổng Hội Trưởng kiêm Chủ Nhiệm Tập San Đa Hiệu

CSVSQ Tsu A Cầu, K29

**TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM
TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN**

Phone: (714) 902-3401

Email: Thuan <pthuan41@yahoo.com>

THƯ MỜI HỌP TIỀN ĐẠI HỘI

Ban Tổ Chức Đại Hội Võ Bị kỳ thứ XXI trân trọng kính
mời quý vị:

- Cựu Chỉ Huy Trường Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.
- Cựu Tổng Hội Trưởng, Cựu Chủ Tịch Hội Đồng Tư Vấn
& Giám Sát thuộc Tổng Hội CSVSQ/ TVBQGVN.
- Tổng Hội Trưởng, Liên Hội Trưởng, Hội Trưởng, Đại
Diện Khóa thuộc Tổng Hội CSVSQ/ TVBQGVN.
- Cựu SVSQ/ TVBQGVN.

Vui lòng đến tham dự buổi họp Tiền Đại Hội được tổ chức:

Thời gian: 03:00 chiều ngày thứ Sáu 22 tháng 6 năm 2018.

Địa điểm: 10200 Bolsa Ave, Westminster, CA 92863

Để duyệt xét lại nghị trình sẽ được thảo luận trong hai ngày
Đại Hội.

Trân trọng,

TM. Ban Tổ Chức Đại Hội XXI của TH/ TVBQGVN
Trưởng Ban Tổ Chức Đại Hội XXI

CSVSQ Phạm Văn Thuận, K18

Chi tiết xin liên lạc:

- CSVSQ Phạm Văn Thuận (714) 902-3401
- CSCSQ Diệp Quốc Vinh (949) 929-7202

PHƯƠNG HOÀNG, NGÀY THÁNG CŨ

Có lẽ điều khó khăn nhất đối với người chỉ huy đơn vị là phải báo với thân nhân thuộc cấp của mình là họ không còn nữa.

Trần Châu Giang, K22

Tình cờ, qua web, tôi đọc được một bài báo trong nước, nói về tình trạng các sân bay, có một phần nói về sân bay PHƯƠNG HOÀNG ở TÂN CẢNH, KONTUM. Bài báo còn kèm theo một số hình ảnh, từ tấm hình chụp tấm bảng khu quân sự cắm vào, tới tấm hình chụp dân trong vùng lợi dụng mặt sân bay bỏ hoang mang cafe, khoai sẵn ra phơi phóng. Đặc biệt một tấm hình chụp những kẽ nứt, những hòn đá vương vãi chung quanh; với ghi chú, do thiếu bảo trì. Qua những bức hình này, lòng của tôi bỗng băng khuâng một nỗi buồn, pha một chút ray rứt.

Đời mỗi người đi qua nhiều nơi chôn, ít nhiều ghi dấu đời mình. Những buồn vui chìm sâu trong tiềm thức, rồi một ngày bỗng bồi hồi khi chợt nghe một khúc hát thân quen, hoặc thoáng nhìn một vật nắng ban chiều. Nhìn những bức hình này, tôi nhìn thấy tôi những năm tháng cũ. Hình ảnh bạn bè, đồng đội hiện về một cách linh động, chút ngậm ngùi, khi cách đây chỉ một vài tuần phải gạch đi số phone của một người từng gắn bó với tôi thời gian dài nơi đây, ra đi vĩnh viễn do tuổi già.

TÂN CẢNH là một thị trấn nhỏ cách thành phố KONTUM khoảng 40 cây số về phía Tây Bắc, theo đường chim bay. Thị trấn này, nằm ngay tại ngã ba giữa Quốc Lộ 14 và đường Liên Tỉnh Lộ 512. Từ đây, theo Quốc Lộ 14 đi về phía Bắc sẽ tới quận lỵ ĐẮC Ô, theo con đường 512 đi về phía Tây - sẽ tới ngã ba biên giới VIỆT-MIÊN-LÀO. Đoạn cuối Đường 512 này chính là đồn biên phòng BENHET.

Năm 1959, CS miền Bắc quyết định mở con đường mòn xuyên dãy TRƯỜNG SƠN, để đưa người và vũ khí vào miền Nam, tiến hành chiến tranh. Con đường này đầu tiên mang tên Đường Dây 559, sau gọi là đường mòn HCM. Đây là hệ thống nhiều con đường ngang dọc, nhiều ngã rẽ. Quan trọng nhất là ngã rẽ vào vùng QUẢNG NAM, NGÃ BA BIÊN GIỚI VIỆT-MIÊN-LÀO. Năm 1973, con đường này vào tới tận LỘC NINH.

Năm 1962, nhận thấy CS xâm nhập càng ngày càng ồ ạt, Toán 5 Lực Lượng Đặc Biệt của Hoa Kỳ, đến lập căn cứ tại TÂN CẢNH, với mục đích để thám sát vùng ba biên giới và thả các toán với nhiều mục đích khác nhau. Tới năm 1967, vùng này chịu áp lực nặng nề của quân CS, nên Tư lệnh Sư Đoàn 4 của Hoa Kỳ đề nghị với cấp trên tăng cường lực lượng cho khu vực này. Lữ Đoàn 173 Không Kỳ đã được gửi tới đây. TÂN CẢNH địa thế nhỏ hẹp không thể đáp ứng về nhiều mặt cho một đơn vị lớn; vì vậy, họ đã thiết lập một căn cứ mới về phía Tây TÂN CẢNH khoảng 3 cây số, cùng với một sân bay mang tên PHOENIX AIRFIELD, mà sau này mình gọi là sân bay PHƯỢNG HOÀNG, hoặc còn gọi là Dakto 2.

Sân bay này dài 1.180 mét, đủ sức cung ứng về nhiều mặt cho một đơn vị lớn. Sau khi Lữ Đoàn 173 Không Kỳ rút đi làm nhiệm vụ khác, lần lượt nhiều đơn vị thuộc Sư Đoàn 4 Hoa Kỳ trấn đóng tại đây. Nhiệm vụ của các đơn vị này là hành quân tìm diệt địch trong vùng, và hỗ trợ cho Lực Lượng Đặc Biệt.

TÂN CẢNH trở thành bộ chỉ huy của Trung Đoàn 42 Biệt Bạt. Trung đoàn này về sau sát nhập vào Sư Đoàn 22.

* * *

Tôi được đưa tới căn cứ PHƯỢNG HOÀNG vào tháng 6 năm 1969, khi mặt trận BENHET đang ở vào giai đoạn gay gắt nhất. Tôi tới đây để bổ xung quân số cho Chi Đoàn 1 Chiến Xa thuộc Thiết Đoàn 14 Ky Binh và góp phần chỉnh đốn lại đơn vị này sau những tổn thất ban đầu. Chi Đoàn 1/14 CX chỉ mới được thành lập chưa được một năm. Trừ một số hạ sĩ quan trẻ, tương đối có học, binh sĩ phần đông từ quân dịch. Một số từ lao công đào binh; một số bị kỷ luật từ các đơn vị khác, với tâm trạng đã bị đưa tới vùng địa đầu này thì chẳng còn gì phải sợ, đã đưa tới không ít khó khăn cho các cấp chỉ đội trưởng.

Chi đoàn 1/14 CX lúc ấy phối hợp cùng với một đơn vị thuộc Thiết Đoàn 3, phải mở cho được một đoạn con đường 512, để đưa đạn dược, cùng các nhu cầu thiết yếu khác cho căn cứ BENHET, đang bị vây hãm. Vì vậy, đơn vị ngày nào cũng đụng trận, và đều có thương vong.

Để yểm trợ cho mặt trận BENHET, nhiều căn cứ được thiết lập. Do vậy, ban ngày chi đoàn hành quân chung, ban đêm thì phải phân ra để tăng cường phòng thủ cho các căn cứ này. Chi đoàn trưởng giữ một nửa chi đoàn nằm ở PHƯỢNG HOÀNG; tôi giữ một nửa tại căn cứ DAKMOT... Như thường lệ sau khi ổn định vị trí phòng thủ, tôi tập hợp các trưởng xa và các người có trách nhiệm, để biết tình trạng xe cộ, xem xét các đề nghị, giải quyết các sự việc trong phần trách nhiệm.

Vùng Bắc KONTUM núi rừng trùng điệp, mặt trời vừa khuất là khí lạnh đã lan ra. Một lần nhân còn một chai số 7, tôi mang ra cùng uống. Sau vài vòng, một hạ sĩ già tung tưng,

- “Nghe nói ông cũng ở Phú Nhuận. Ở đó ông cũng nghe nói xóm ASAM. NĂM ASAM là tôi đây. Khi tôi còn ở ngoài lính, hết bọn anh chị nào, ở khu Phú Nhuận, lộn xộn thì tôi

truy tận ổ.”

Tôi im lặng không nói gì. Nhân nhắc đến một binh sĩ tử thương ngày hôm trước, một hạ sĩ quan lên giọng bắt càn,

- “Súng đạn thì đâu chưa ai. Hôm qua thì hẳn biết đâu mai đây sẽ tới mình.”

Có lẽ ở đâu cũng vậy, đây là các lão làng muốn bắt bài các sĩ quan mới về đơn vị. Nhưng dù có bạt mạng tới cỡ nào, đã là con người, vẫn có một yếu điểm là khi phải thực sự đối diện giữa sự sống chết.

Với những con người này, điều quan trọng nhất cho người chỉ huy họ là phải có một tấm lòng, đồng thời phải kiểm chế được bản thân mình, và theo thời gian sẽ ổn định được đơn vị. Khi đó sẽ thấy giang hồ cũng có luật của giang hồ: sòng phẳng, biết giữ chữ tín, và không chơi bản.

Trận BENEHET rồi cũng tới hồi kết thúc. Chi đoàn về chỉnh trang lại đơn vị tại PHƯƠNG HOÀNG. Thời gian này, tôi mới nhìn thấy nhu cầu tinh thần của người lính. Nơi đây, chung quanh toàn núi rừng. Ngoài TÂN CẢNH, cũng chỉ có vài quán ăn tầm thường, vài tụ điểm chị em ta, mà không phải người lính nào cũng đến đó được. Trong phạm vi chi đoàn, tôi cũng không biết làm sao để thoả mãn nhu cầu này. Duy nhất một lần, niên trưởng NGUYỄN ĐỨC BÔNG, Khóa 21, mang ban văn nghệ của Trung Đoàn 42 giúp vui cho một lần. Chúng kiến những điểm tập trung ăn chơi ở SAIGON, nhìn về những người lính nơi đây, thật đáng thương cho họ.

Có một thời gian ngắn, mấy người lính lâu lâu lại xin tôi mang xe ra suối rửa. Một con suối lớn bao quanh căn cứ PHƯƠNG HOÀNG, sau đó chảy ngang bia một làng Thượng. Tôi muốn xem chuyện gì mà lính tráng lại siêng năng đến vậy. Con gái Thượng chuyên môn tắm trường, lâu lâu lại đứng đây, nhưng đặc biệt không bao giờ cho coi phía trước. Họ cũng biết tổng ý định của lính mình nên thỉnh thoảng lại ngoái cổ lại, nghe mấy chiếc răng sún, cười nắc nẻ. Để thoả mãn chút nhu

cầu tinh thần cũng chỉ tới đó. Đi xa hơn có khi phải đèn con trâu, hoặc con bò.

Thời gian này, toán cố vấn MỸ của chi đoàn có một căn hầm riêng. Ngoài nhiệm vụ họ phân chia với nhau, cuộc sống riêng tư theo cách của họ - không xen vào chuyện riêng của người khác. Một hạ sĩ quan cố vấn đi PLEIKU mang về một cô gái trẻ. Ban ngày, cô ra khỏi hầm, thấy tôi ở đâu cô xà tới bắt chuyện. Đôi khi cô còn mang cả bánh kẹo. Nhìn mắt cô có một chút gì u uẩn. Người con gái này có thể từ một vùng quê, tìm về chốn an toàn, nhưng để tồn tại, phải chấp nhận mọi hoàn cảnh. **Chiến tranh đã cuốn theo nó biết bao phận người.** Nơi đây cô tìm đến tôi để có thể trông mong một chút an toàn. Ngày mà người cố vấn trả cô về lại PLEIKU, cô cho tôi địa chỉ. Nhưng đời lính chiến vùng biên giới này biết nơi đâu mà hò hẹn.

Sau trận BENEHET một thời gian, do nhu cầu tôi được chuyển qua giữ Chi Đoàn 2/14 Thiết Kỳ. Chi đoàn này trước thuộc Thiết Đoàn 3, là một trong vài chi đoàn M113 đầu tiên của Thiết Giáp khi loại xe mới này được trang bị cho quân đội VIỆT NAM, nên từ sĩ quan chỉ đội trưởng cho tới binh sĩ đều là các quân nhân thiện chiến. So với chi đoàn CX thì hỏa lực của chi đoàn Thiết Kỳ không bằng. Sức mạnh của chi đoàn TK là sự linh hoạt, có thể hoạt động trên mọi loại địa hình và vùng hoạt động cũng rộng lớn hơn. Không chỉ ở PLEIKU, KONTUM, mà đôi khi còn được biệt phái dài ngày xuống vùng duyên hải. Tuy vậy PHƯƠNG HOÀNG vẫn không phải là địa chỉ xa lạ. Từ khi quân MỸ rời khỏi nơi này, sân bay PHƯƠNG HOÀNG vẫn là điểm xuất phát để thả hoặc bốc các toán Lực Lượng Đặc Biệt thuộc B15. Hàng ngày từ sáng tới chiều, luôn luôn túc trực một phi đội trực thăng H34, khoảng bốn hoặc năm chiếc. Tôi gặp nhiều niên trưởng Khóa 21 ở phi đội này.

Cuối năm 1971, tình hình vùng ngã ba biên giới đột nhiên sôi động trở lại. Tình báo ghi nhận chiến xa CS xuất hiện phía

Nam BENHET. Tôi lại được lệnh bàn giao chi đoàn thiết kỵ và về lại chi đoàn CX. Đầu năm 1972, tôi được lệnh ngay trong ngày di chuyển toàn bộ chi đoàn lên căn cứ BENHET. Căn cứ này do quân đội Mỹ thiết lập bao gồm ba ngọn đồi. Đồi phía Đông ở dưới thấp, đồi trung tâm và đồi Tây cách nhau một yên ngựa. Từ trên đồi Tây có thể quan sát một vùng rộng lớn. Có thể Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn ước đoán trận đánh sớm muộn sẽ diễn ra nơi đây; cho nên thỉnh thoảng từ tướng LAM SƠN, tới tướng NGÔ DU lần lượt đến thanh tra căn cứ.

Việc khẳng định càng có cơ sở khi Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 22 đang từ BAGI dưới QUI NHƠN di chuyển lên TÂN CẢNH, đồng thời điều động Trung Đoàn 47 từ PLEIKU lên căn cứ PHƯỢNG HOÀNG. Tình hình tương đối yên tĩnh cho tới tháng 3. Ít lâu sau, Lữ Đoàn 2 Dù cũng lên VĨ ĐÌNH. Các tiểu đoàn thuộc Lữ Đoàn chiếm các cao điểm hướng Tây Nam căn cứ TÂN CẢNH. Sau khi Tiểu Đoàn 11 Dù bị tràn ngập tại căn cứ CHARLIE và Lữ Đoàn 2 Dù di chuyển về SAIGON để nhận nhiệm vụ khác, tới đây có thể nhìn thấy trận đánh sắp tới sẽ diễn ra ở TÂN CẢNH, chứ không phải BENHET.

Ngày 22 tháng 4 -1972, một lực lượng lớn quân đội CS cắt đứt Quốc Lộ 14 tại phía Bắc VĨ ĐÌNH, chưa tới một cây số. TÂN CẢNH hoàn toàn đã bị vây hãm.

Trưa ngày 23 tháng 4. tôi được lệnh đưa chi đoàn về TÂN CẢNH. Do yêu cầu của BENHET, tôi phải để lại đây một chi đội. Khi tôi về tới căn cứ PHƯỢNG HOÀNG, không khí chiến tranh bao phủ khắp nơi. Gặp TRẦN ANH TUẤN, D22 nơi góc sân bay. Mệt mỏi và căng thẳng, chúng tôi chẳng nói chuyện được nhiều, vì cả hai đứa phải lo điều động đơn vị. Phía sau căn cứ PHƯỢNG HOÀNG là Căn Cứ 5, tương đối an toàn. Phía Bắc là một ngọn núi đã bị địch chiếm từ mấy ngày trước. Tới 6 giờ chiều, lại được lệnh xuất phát cho Trung Đoàn 47 một chi đội. Như vậy, chi đoàn, trên thực tế chỉ còn mấy xe, nhận nhiệm vụ phòng thủ kho đạn kế bên căn cứ TÂN CẢNH.

Khi được điều động về đây, tôi không hề được ai cho biết ý định của địch, cũng như tình hình lực lượng bạn như thế nào. Nhưng nếu suy theo cách bố trí thiết giáp của sư đoàn; tôi có thể giả định, thiết giáp địch sẽ di chuyển từ ngã ba biên giới theo đường 512 tiến về TÂN CẢNH. Thiết Giáp của ta được bố trí như thế để trì hoãn và tiêu hao thiết giáp địch.

Nhưng lực lượng Thiết Giáp của CS trong trận TÂN CẢNH đã tạo được bất ngờ. Được sự trợ giúp của Công Binh VC, lực lượng này đã vượt qua được các trở ngại địa hình, hướng ra quốc lộ 14 gần quận lỵ ĐAKTO, sau đó hướng về TÂN CẢNH. Suốt đoạn đường quốc lộ 14 từ ĐAKTO tới TÂN CẢNH, không có một lực lượng nào được bố trí để truy cản. Do khẩn cấp, một C-130 chống chiến xa được phái lên, nhưng không gây được thiệt hại đáng kể cho đoàn xe 18 chiếc CX T54 này.

Nửa đêm ngày 23-4, tôi ra lệnh tập trung chi đoàn để có đủ lực lượng chiến đấu. Điều mà tôi vẫn ân hận là đã không nghĩ đến sự an nguy của chi đội từ BENCHET. Chi đội này muốn về phải đơn độc vượt qua một đoạn đường giữa núi rừng đầy nguy hiểm, phải qua con đèo của đèo 751, qua eo tử thần gần một nghĩa địa của người Thượng. Khi tôi chợt nghĩ đến thì chi đội đã di chuyển. Chi đội này đã vượt qua những điểm mà tôi nghi ngại. Khi về đến gần PHƯỢNG HOÀNG thì bị phục kích. Sau đó, Chuẩn Úy NGUYỄN THI, Chi Đội Trưởng bị bắt.

Tại TÂN CẢNH, khoảng 4 giờ sáng, đột nhiên hai chiếc PT 76, từ dưới trũng nhô lên chỉ cách vị trí phòng thủ chừng 700 mét. Khi các chiến xa này bắt đầu tấn công, thì lực lượng phòng thủ được lệnh khai hỏa. Chỉ mới bắn hạ được một chiếc, các hỏa tiễn AT-3, còn gọi là hỏa tiễn 9M14 chống chiến xa, bố trí sẵn trên các cao điểm, bắt đầu tham chiến. Thiếu úy TRẦN NHUẬN, Chi Đội Trưởng Chi Đội 1, tử trận ngay từ loạt đạn đầu. Chỉ trong khoảng hơn 30 phút, Chi Đoàn 1/14 CX bị loại khỏi vòng chiến. Tôi bị thương được số binh sĩ còn lại đưa vào

rừng. Mười ngày sau, khi đang tìm cách uống nước dưới một con suối gần VĨ ĐÌNH thì bị bắt. Sau đó, tôi bị đưa ra Bắc.

Cuối tháng ba 1973, tôi được thả. Có một thời gian ở trại an dưỡng tại Qui Nhơn, một người lính tìm đến tôi, cho biết về tình trạng của Chuẩn Úy NGUYỄN THI. THI bị giam ở Quảng Ngãi, tổ chức trốn trại, bị bắt lại. Để không bỏ tinh thần những tù binh còn lại, CS đã mang Thi ra xử bắn. Gia đình của Thi có lẽ chờ mãi không thấy tin tức của con mình, người cha đã tìm đến tôi. **Có lẽ điều khó khăn nhất đối với người chỉ huy đơn vị là phải báo với thân nhân thuộc cấp mình là họ không còn nữa.** Người cha của Thi, bơ phờ, mệt mỏi có lẽ sau nhiều ngày tìm kiếm, nhìn tôi mong chờ một chút hy vọng. Tôi luôn nghĩ người đàn ông dù trong hoàn cảnh nào cũng giữ được bình tĩnh. Nước mắt có nhỏ xuống cũng cố dấu điếm phía sau, bởi vì họ luôn tự coi là chỗ dựa tinh thần cho một mái gia đình, khi phải đối phó với giông tố cuộc đời. Tôi lựa lời nói lại câu chuyện với ông. Mặt ông biến sắc giây lâu, sau đó ông thốt lên một câu,

- “VẬY LÀ HẾT RỒI.”

Buồn bã ông cúi đầu hướng ra phía đường, sau khi chào từ biệt. Nhìn dáng ông đi, **tôi biết rằng những giọt nước mắt đang chảy ngược về tim.**

Khoảng thời gian không lâu sau, ông lại tìm đến tôi. Ông nhỏ nhẹ,

- “Bà nhà tôi bị bệnh nặng lắm, nghe nói bị ung thư sợ không qua khỏi. Bà cứ tỉnh một chút là gọi tên con. Tôi nhờ ông đến, nói có gặp em ở đâu đó. Nói đại, nếu không qua khỏi, bà ấy cũng được chút an lòng khi nhắm mắt xuôi tay.”

Tôi theo ông đến nhà. Bà cụ nằm trong một căn phòng hơi tối, không biết bị bệnh gì, nhưng tôi thấy một bên tai, dưới hàm, bị sưng lớn. Bà cụ đang rên nhẹ, có lẽ vì đau. Ông cụ lên tiếng

- “Đây là bạn của Thi. Anh ấy có gặp nó. Chắc rồi mai đây

người ta cũng thả thôi.”

Tôi ngồi xuống chiếc ghế nắm tay bà cụ. Bàn tay lạnh; những ngón tay gầy guộc bấu chặt bàn tay tôi, như tìm kiếm chút hơi hướng của con bà. Bỗng nhiên tôi như muốn ngộp thở. **Sao tôi lại mang một điều không thực đến đây, đối diện với nỗi khắc khoải nhớ thương con của người mẹ.**

Nhìn những tấm hình trong bài báo, tôi không khỏi không nhớ đến những giây phút tang tóc trong gia đình của Chuẩn Úy NGUYỄN THI năm nào. **Mà chẳng phải chỉ một mình NGUYỄN THI, còn biết bao nhiêu đồng đội khác đã hy sinh ngay tại sân bay PHƯỢNG HOÀNG, vào buổi sáng ngày 24 tháng 4 năm 1972. Trung Tá Trung Đoàn Trưởng, và phần lớn Bộ Tham Mưu của Trung Đoàn 47 đều tử trận. Sau đó, quanh họ chỉ còn lại những hòn đá vô tri. Những hòn đá ấy vẫn còn ở lại với họ cho đến tận bây giờ./.**

Dạ Thảo, K14/2
(Trưởng Nữ của CSVSQ Nguyễn Hữu Phương, K14)

Khóa mười bốn Sỹ **Quan Nhân Vị**
Tốt nghiệp Trường Võ **Bị Quốc Gia**
Tiếng tăm lòng lầy gần xa
Bút nghiên ghi chép thành **thơ** tặng **người**

 Tìm nhau lại khung **trời** năm **cũ**
 Đà Lạt ơi nhưng **nhớ** mùa **Xuân**
 Chón đây nối kết tình **thân**
 Thông reo gió lộng theo **chân** núi **đồi**

Năm Mười Bảy, tháng **Hai** còn **nhớ**
Ngày nhập trường lịch sử nào **ghi**
Chí trai dũng cảm oai **nghi**
Ba năm huấn luyện quyết **trì** niềm **tin**

 Khóa Mười Bốn, sinh **viên** ưu **tú**
 Là Sỹ Quan tuổi **có** đôi **mươi**
 Lòng trai tâm huyết sáng **ngời**
 Một lòng vì nước một **đời** hy **sinh**

Lòng cương quyết như **thành** kiên **cố**

Quét quân thù những **chỗ** gian **nan**
Nhọc nhằn nào có than **van**
Vào sinh ra tử chẳng **lờn** chí **trai**

Mười lăm năm vòng **trời** chinh **chiến**
Gom góp phần cuộc **chiến** miền **Nam**
Dù anh ngã gục yên **nằm**
Tên anh còn nhắc tiếng **thơ** muôn **đời**

Tình bạn đó sáu **mười** một **tuổi**
Vẫn giữ gìn chớ **đổi** thay **đâu**?
Cùng nhau thăm viếng mộ **sâu**
Nén hương lòng gửi niệm **cầu** bình **an**

Giờ hợp mặt hỏi **han** mừng **rỡ**
Biết bao giờ còn **có** gặp **nhau**
Cuộc đời cứ thế trôi **mau**
Tình thâm thăm thiết trăm **sau** vẫn còn

3/11/2018

Một lần gặp mặt đáng nhớ

